

ק"פ 18073/11/15 - אל לביा נגד ברוּן אַנְגָּלֶנְדֶּר, יהונתן אַנְגָּלֶרְד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 15-11-18073 אַנְגָּלֶנְדֶּר נ' לְבִיא
ק"פ 11095-02-17 שם ת'יק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני: נייר

מספר בקשה: 37

בפני	כבוד השופט דרור קליטמן
מבקש	אל לביा
נגד	ברוּן אַנְגָּלֶנְדֶּר
משיבים	יהונתן אַנְגָּלֶרְד

החלטה

רקע

1. נגד הנאשם הוגשו 2 קובלנות פליליות, האחת על ידי הקובל 1 שייחסה לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק בצדון ואיומים. והשנייה על ידי הקובל 2 שייחסה לו ביצוע עבירות של תקיפה ואיומים.
2. בהסכמה הצדדים, אוחדו הקובלנות והתנהל הליך הוכחות.
3. בסיום של ההליך זוכה הנאשם מכל העבירות שייחסו לו.
4. לאחר שניתנה הכרעת הדיון, עטרה ב"כ הנאשם כי בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, יטיל בית המשפט על הקובלים לשלם פיצוי לנאים, זאת לנוכח העובדה כי מדובר בקובלנה שהוגשה לאחר שתלונותיהם של הקובלים במשפטה נגד הנאשם נסגרו ואף עררים שהוגשו לפרקיות נדחו ואף הוצע לקובלים על דין מסווג מותבכים לשקל את עמדתם בנושא, טרם התנהל הליך הוכחות. היא הצבעה על כך שנערכו דיונים רבים ויש להטיל הוצאות בשל הצורך בהשתתפותו של הנאשם בכלל הדיונים. כמו כן עטרה לכך שיוטלו הוצאות לטובת המדינה, לאחר וה הנאשם היה מיוצג בהליך על ידי הסניגוריה הציבורית.
5. ב"כ הקובלים טען כי אין מקום להטלת הוצאות על הקובלים וזאת לנוכח לשון החוק שקובעת כי רשאי

בית המשפט להטיל על הקובל תשלום בשל הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו, אולם בהליך זה לא היו לנאים הוצאות הגנה מאחר והוא היה מיוצג על ידי הסנגוריה הציבורית, וזאת למורות התנגדות הקובלים לכך.

ב"כ הנאשם, התייחסה לתגובה זו וטענה כי הנאשם סבל במשך 6 שנים, בהן התקנה הדין בקובלנות מלחץ נפשי וממצוקה, זאת כאשר הבהיר כי מדובר בקובלנות ללא יסוד, ועל כן יש לפניו לכל הפחות באובדן ימי עבודה בגין השתתפותו בדיונים בבית המשפט. להתייחסותה, צירפה תלושה משכורת של הנאשם.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 80 לחוק העונשין קובע כי: " משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראיה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראיה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאים הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מסרו בשל האשמה שמננה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפללי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שיראה לבית המשפט; במשפט שמנוהל קובל רשיי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור".

דין והחלטה

אם היה יסוד לאשמה

כפי שניתן ללמידה מהחומר שהוגש במהלך הליך הוהכות בבית המשפט, טרם הגשת הקובלנות, הגיעו הקובלים תלונות במשטרת נגד הנאשם. כלל התלונות נגנו על ידי המשטרה ועל החלטת גניזה זו הוגש ערירים לפרקיות, אולם גם ערירים אלו נדחו. למורות האמור לעיל, הוגש הקובלנות לבית המשפט.

9. ההליכים בבית המשפט התקיימו בפני מספר מותבים מאז דצמבר 2015 ועד يول 2021.

10. בתום הליך הוהכות זוכה הנאשם מכל העבירות שיוחסו לו בקובלנות.

11. בע"פ 4466/98 **דבש נ' מדינת ישראל (22.1.02)**, קבע בית המשפט העליון על מנת לבסס עילה לפיצוי על בסיס "לא היה יסוד לאשמה", יש לקבוע כי הייתה רשלנות או אשם מטעם המאשימה, עת החלטה להעמיד את הנאשם לדין וכי המבחן בעניין זה אובייקטיבי ועל פי יש לבחון אם על בסיס התשתיות הראייתית בתיק פעלת המאשימה בסבירות ובזרירות הראויה בהחלטתה להעמיד לדין את המבker (עניין דבש, בעמ' 88-89). עוד נקבע באותו פסק דין כי יש לבחון את התקנה לזהה הסבירה של המאשימה על

ידי בוחינת השאלה: האם חומר הראיות שנאסף לא היה יוצר אצל תובע סביר צפיה להרשותה.

12. בעניינו, לנוכח הנימוקים המפורטים בהכרעת הדין ובעיקר לנוכח העובדה כי נימוקים דומים עמדו בבסיס גניזת התקיים על ידי המשטרה ודוחית העירום שהוגשו על ידי הקובללים לפרקLIMITOT, הרי שמתפקידים התנאים ולפיהם לא היה יסוד לאשמה אותה הטילו הקובללים על הנאשם.

13. עוד יש לציין כי ב"כ הקובללים כלל לא חלק בטיעונו על עצם קיומם העילה להטלת פיצוי נגד קובללים אלא טיעונו התבבססו על כך שככל לא נגרמו לנאשם הוצאות הגנה.

הוצאות הגנת הנאשם

14. סעיף 80 קובע כי התשלום יכול יווטל בשל הוצאות הגנת הנאשם.

15. בע"פ 4466/98 **דבש נ' מדינת ישראל (22.1.02)**, דין בית המשפט העליון גם בעניין זה וקבע כי: "שונה דרכו של המשפט הפלילי. השבת המצב **לקדמותו** - כהוראתו של העיקרון במשפט הptrti - אינה אפשרית בתחוםו, ואולם העיקרון לא נעלם מן הזרה. כן, למשל, בטא העיקרון עצמו - אך במקרה, אמן - בנסיבות בית-משפט על מי שהורשע בדיינו כי יפיצה את קורבן העבירה לו או באהר במקצת, אכן - במקרה יוסיף ויחיל עצמו, ועל כל מערכת עובדות, אם אכן יונתן לו והדבר לא יפגע במקורנות אחרים. כן, למשל, לעניין שיפוי ופיקוח נאשם שיצא זכאי בדיינו. פלוני שנחשה כי פרע חוק, קרא: נחשד כי הפר במעשה או במחדר, ולא כדין, סדר דברים שנרגק קודם מעשהו, החבורה תעמיד אותו לדין פלילי. ואולם משיכא פלוני זכאי בדיינו, קרא: משמשתבר עם סיומו של ההליך הפלילי כי פלוני לא פרע חוק, מתחפה היוצרות מלאיהן. עתה ידוענו כי בהליך הפלילי שזומה הייתה זו דווקא המדינה שפגעה באיזון שדרר קודם לאותו הילך, כמו מעצמו מתעורר עקרון ההשבה לדמותו; מתעורר ומבקש הוא כי יעשה להשבת המצב **לקדמותו**. וכן ממשמעו אותנו העיקרון של השבת מצב **לקדמותו**. ראשית ככל, במהלך הדברים הריגל מטייל הילך פלילי על נאשם הוצאות ממון, לעיתים הוצאות ממון ורבות (שכר טרשת עורן-דין ושאר הוצאות נלוות). שנית, עקב ההליך הפלילי יכול נאשם שיישא אף בגין-ממון מעבר להוצאות הכרוכות בהליך עצמו. כן, למשל, אם היה במעצר או במאסר, ואולם לא רק כן. שלישי, מקום שהנאשם הוא אדם-מן-הישוב - ואולם לא רק כן - יגרום לו ההליך הפלילי צער ובודש, לעיתים צער ובודש קשים ומייקרים. שלא בטובתו עומדשמו הטוב של אדם ל מבחן - ובפועל - ופרטיותו נפגעת. ראו והשוו בג"ץ 7256/95 **פישLER נ' מפכ"ל המשטרה [23]**, בעמ' 10. אכן, חזקת חפות עומדת לו לאדם כל

העת - עד אם מורשע הוא בדיון, ואולם חזקה זו אין בה כדי לנחמו בחזי היומיום או להפיג מהמתה שהוא שרי בו לעת ההליך הפלילי. חישו של האדם אינם עוד כשהיו קודם ההליך הפלילי, ולעתים לא יחוירו להיות כשהיו גם לאחר זיכויו בדיון.

16. הנה כי כן למדנו מפסיקת בית המשפט העליון כי במסגרת הוצאות הגנתו של הנאשם יש לנקחת בחשבון את כלל הנזק שנגרם לו לרבות עגמת הנפש בה היה מצוי.

17. במסגרת הליך זה התנהלו 18 ישיבות. לאחר שלקחת בחשבון את הנזק שנגרם לנายนם בגין היעדרותם מעובודתו בשל כל אחת מהישיבות, מצאתי לפסק לטובתו בגין כל ישיבה סך של 350 ₪ ובסך הכל 6,300 ₪. כמו כן ישלמו הקובללים לנายนם פיצוי כולל בשל עגמת נפש בסך 3,700 ₪.

הוצאות לטובת המדינה

18. הנאשם היה מיוצג בהליך זה על ידי הסניגוריה הציבורית ועל כן עותרת באט כוחו כי במסגרת הוצאות הגנתו ישלמו הקובללים פיצוי ל专家组 המדינה שנשאה בעלוויות הגנתו בכך ששילמה את שכר טרחתה של ב"כ.

19. אכן, יש ממש בטענת ב"כ הנאשם כי כשם שבעת שהנאשם מיוצג על ידי עורך דין פרטי יש מקום לחיבתו בהוצאות הגנתו, כך גם במקרה בו המדינה היא שמייצגת אותו.

20. אף סעיף 80 קובע כי ההוצאות בהן עוסק סעיף זה ישולם לנายนם. הנאשם לא הוציא מכספי לצורך מימון הייצוג המשפטי שניתן לו. לכן לא מצאתי כי קיימים בסיס בלשון החוק המאפשר הטלת הוצאות לטובת המדינה.

21. בית המשפט מחויב לשונו של המחוקק, איני סבור כי נכון יהיה להרחיב את לשון החוק וליצור מקור לחיבור כספי כלפי הקובללים בדרך של פרשנות המרחביה את משמעו הצרה של החוק.

סוף דבר

22. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי על כל אחד מהקובלים לשלם לנายนם סך של 5,000 ₪.

23. הסכומים הנ"ל ישולם לנายนם בתוך 30 יום מעת קבלת ההחלטה לידי הקובללים, אחרת יתוספו להם הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.